

нормативної сфери відповідно завданням сучасності та трансформаціям, а також успішності в нових умовах професійної діяльності.

Отже, освітнє середовище школи будується шляхом системної організованості традицій, правил взаємодії, ціннісних і моральних нормативів тих суб'єктів, які складають базову основу колективного суб'єкта навчального закладу. Оновлення цієї соціальної організованості здійснюється кожного разу, можна сказати кожного навчального року, коли до закладу приходять нові суб'єкти (учні), які, з одного боку, мають освоїти вже існуючі системи соціальних нормативів та організаційної культури навчального закладу, а, з іншого – вони привносять нові правила соціальної взаємодії та власні цінності.

Саме процес, щорічного соціального оновлення середовища освітньої організації вимагає від дорослих готовності до трансформацій як зовнішніх умов в бік більшої відповідності тим змінам, що відбуваються в суспільстві достатньо швидкими темпами, так й внутрішньої системи особистісних пріоритетів взаємодії з оточуючими.

Література:

1. Москаленко В.В. Соціалізація особистості: монографія / В.В. Москаленко. – К.: Фенікс, 2013. – 540 с.
2. Милёхин А.В. Актуальные проблемы социализации старшеклассников в образовательном учреждении / А.В. Милёхин // Психологическая наука и образование. – 2011. – №3. – С.122–128.
3. Шамяионов Р.М. К вопросу об экологической социализации личности / Р.М. Шамяионов // Экопсихологические исследования–2: к 15-летию лаборатории экопсихологии развития : [монографический сборник] / Под ред. В.И. Панова. – М. ; СПб., 2011. – С. 355–361.

УДК 373.2:316.647.5–053.4

*Горват Маріанна Василівна,
Кадар Анюта Павлівна,
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево, Україна*

ПІДГОТОВКА ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Розвиток ідей толерантності в українському суспільстві набув особливої актуальності. Робляться наміри по-новому подивитися на світ, подолати перепони, які розв'язують людей, утвердити між ними стосунки на засадах гуманізму та взаєморозуміння.

Враховуючи нестабільну соціальну ситуацію в країні виховання толерантності є проблемою, яка потребує нагального розв'язання. Тому багато науковців активізували свою наукову роботу в пошуку ефективних форм, методів та прийомів виховання у дітей толерантності, поваги до всіх оточуючих

не зважаючи на їхню національність, приналежність до соціальних верств населення, віросповідання, переконання, спосіб мислення та поведінку.

Ми погоджуємося з думкою науковця О. Леонтєва, що дошкільний вік є початковим етапом становлення особистості та входження її до соціуму. Отже, система дошкільної освіти, зокрема процес виховання, повинен бути побудований як соціокультурне суб'єкт-суб'єктне середовище, яке зумовлює виховання у дітей толерантності один одного. Реалізація на практиці провідних ідей педагогіки толерантності багато в чому залежить від зусиль спеціально підготовлених фахівців до виховання толерантності у дітей. У зв'язку з цим з'являється необхідність у визначенні системи підготовки педагогів до організації означеного процесу [3].

Сучасний етап розвитку системи вищої освіти характеризується інноваційним пошуком найвагоміших важелів впливу на покращення якості фахової підготовки. У зв'язку з цим культура толерантності розглядається як важлива складова професійної підготовки майбутнього фахівця дошкільної освіти.

На основі аналізу психолого-педагогічної літератури виявлено, що в Україні приділяється належна увага дослідженню проблеми професійного розвитку педагогів в умовах сучасних трансформацій, зокрема як: методологічні засади сучасної філософії освіти (В. Андрущенко, І. Зязюн, В. Лутай, В. Кремень та ін.), неперервна професійна освіта (С. Гончаренко, Н. Ничкало та ін.). Розробці концептуальних положень підготовки майбутніх педагогів присвячено дослідження О. Антонової, В. Бобрицького, А. Линенко, О. Пехоти, професійному розвитку вчителів, формування їх педагогічної майстерності – Є. Барбіної, С. Болтівця, С. Сисоевої та ін..

Науковці зазначають, що професійна компетентність – це професійна підготовленість і здатність суб'єкта праці до виконання завдань і обов'язків повсякденної діяльності. Вона зумовлена когнітивним та діяльнісним компонентами підготовки фахівця, виступає мірою і основним критерієм визначення його відповідності вимогам праці. Основними складниками професійної педагогічної компетентності є: 1) система психологічних, загально дидактичних та спеціальних фахових знань; 2) система фахових умінь; 3) професійні здібності та професійно значущі риси особистості. Умовами успішного формування професійної компетентності є: формування світогляду та спрямованості особистості, на основі яких відбувається засвоєння студентами знань і умінь; розвиток професійних здібностей та професійно значущих рис особистості в контексті набуття педагогічного досвіду; індивідуально-диференційований підхід до студентів у навчальному процесі.

Підготовка майбутніх педагогів до виховання толерантності у дошкільнят повинна починатися з мотивації студентів до вивчення даної проблеми, її виховання та організації цього процесу у практичній діяльності, потім зусилля концентруються на формуванні інтелектуальної компетентності з виучуваної проблеми, поглиблення знань та умінь в організації виховного процесу. Всі ці процеси взаємопов'язані та взаємозалежні.

У процесі організації підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до виховання толерантності у дітей доцільно:

- застосувати активні та евристичні методи навчання і технологію портфоліо, що сприяють активізації, проблематизації та практичній спрямованості процесу пізнання студентами питань виховання толерантності у дітей дошкільного віку;

- результати взаємодії студентів у процесі підготовки, навчати основ толерантного спілкування і взаємодії через організацію толерантного освітнього середовища в дошкільному закладі, толерантну взаємодію викладачів зі студентами, організацію тренінгів, зустрічі з представниками інших культур;

- використовувати педагогічний потенціал усіх форм навчання [1].

Отже, підготовка студентів до виховання толерантності у дошкільнят являє собою процес поетапного формування у студентів ціннісного ставлення до толерантності, єдність настанов на виховання толерантності та власну толерантну поведінку, інтеркультурної педагогічної компетентності, компетентності в галузі виховання толерантності.

Література

1. Богініч О.Л. Шляхи вдосконалення системи підготовки фахівців дошкільної освіти [Електронний ресурс] / О.Л. Богініч // Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку. – 2008. – Вип. 1. – Режим доступу до журн: <http://journals.uran.ua/index.php/2313-2094/article/view/93504>

2. Коберник Г.І. Формування толерантності молодших школярів у процесі інтерактивних технологій навчання. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини / Гол. ред.: Мартинюк М.Т. – Умань: РВЦ «Софія», 2007. – 259 с.

3. Степанов П.В. Воспитание толерантности у школьников: теория, методика, диагностика / Под ред. Л.И. Новиковой. М.: АПКИПРО, 2005, -С.36-55.

УДК 372.2.035.6–053.4

*Горват Маріанна Василівна,
Югас Ангеліна Володимирівна,
Мукачівський державний університет,
м. Мукачево, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Одним із найсуттєвіших показників моральності людини є патріотизм. Патріотизм (грец. paths - батьківщина) – любов до Батьківщини, відданість їй і своєму народу [4]. Без любові до Батьківщини, готовності примножувати її багатства, оберігати честь і славу, а за необхідності – віддати життя за її свободу і незалежність, людина не може бути громадянином. Як синтетична

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>